VETUS TESTAMENTUM, UNVOLLSTäNDIG

Entstehungsort unbestimmt, Wende 12./13. Jh.

Seite 45v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35407
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

ut iret ad mardocheum: et diceret
ab eo/cur hoc faceret. Egressus q̃ ath
ac. iuit ad mardocheū stantē in pla
tea ciuitatis ante ostium palatii. Q̃
indicauit ei omnia q̃ acciderant: q̃
m̃ aman p̃misisſ. ut in thesauros
regis p̃ui dor. nec inferret argenti.
exemplarq̃ edicti/qd̃ pendebat in susti
dedit ei ut regine ostenderet: et mo
neret eam ut intraret ad regē q̃ depre
caret eum ꝓ plo suo. Egressusq̃ ath
ac. nuntiauit hester omnia q̃ mar
docheus dixerat. Que respondit ei
et iussit ut diceret mardocheo. Oes
seruii regis. et cuncte q̃ sciunt ꝓuincie: qd̃ siue uir
siue mulier inuocatus intrauerit atri
um regis intrauerit absq̃ ulla ci
tatione statim interficiat. nisi
forte rex auream uirgam ad eū tende
rit ꝓ signo clementie: atq̃ ita pos
sit uiuere. Ego g̃ q̃m̃ ad regem in
trare potero. quē. xxx. iam diebus ñ
sum uocata ad eum. Qd̃ cum au
disſ mardocheus. rursum man
dauit hester dicens. Ne putes qd̃
animā tuam liberes: q̃ in domo re
gis es p̃ceunctis iudeis. Si enim nē
siueris. paliam occasionem libera
bunt iudei: et tu et domus patris
tui pibitis. Et quis nouit utrum
ꝓ tempo ad regnum ueneris. ut inta
li tempo parareris. Rursumq̃ hes
ter hec mardocheo uerba manda
uit. Vade et congrega omnes iudeos
qs in susis reperis et orate ꝓ me.
Non cōmedatis et ñ bibatis tribus
diebus ac noctibus. et ego cum ancill
meis similiter ieiunabo: et tunc ingre
diar ad regem ꝑ ra legem faciens in
uocata: tradensq̃ me morti et periculo.
Fecit itaq̃ mardocheus. q̃ fecit omia
q̃ ei hester preceperat.

Die autem tertio indutā ē hester
regalibus uestimentis: et stetit
in atrio domus regie qd̃ erat interior
contra basilicam regis. Et ille sede
bat sup solium suum in consistorio
palatii contra ostium domus. Cū
q̃ uidisſ hester reginam stantem.
placuit oculis eius: et extendit ei
ea uirgam auream quā tenebat
manu. Que accedens osculata est
summitatē uirge eius. Dixitq̃ ad eā rex.
Quid uis hester regina? Que ē pe
tio tua? Et si dimidiam regni mi
partē petieris dabitur tibi. Et illa
respondit. Si regi placet. obsecro ut
uenias ad me hodie: et aman tecum
ad conuiuium qd̃ parauī. Statimq̃
rex uocare inquit aman cito: ut hes
ter obediat uoluntati. Venerunt ita
q̃ rex et aman ad conuiuium qd̃ ei
regina parauerat. Dixitq̃ ei rex p̃
q̃m̃ uinum bibebat abundanter. Qd̃
petis ut det tibi? et pq̃ re postulas?
Etiam si dimidiam partē regni mi
petieris impetrabis. Cui respondit
hester. Petitio mea et p̃ces iste sunt.
Si inueni grām in ospectu regis. et si
regi placet ut det m̃ qd̃ postulo. et
meā impleat petitionē: ueniat rex
et aman ad conuiuium qd̃ parauī
es: et eras regi apriam uoluntatem
meam. Egressus ē itaq̃ illo die am
an letus et alacer. Cumq̃ uidisset
mardocheum sedentem ante fores
palatii. et ñ solum ñ assurrexisse s:
sed nec motum quidē de loco sessiōis
suē. indignatus ē ualde. Et dissim
ulata ira reuersus ē in domum suā.
et ad se uocauit amicos. et zares ux
orem suam: et exposuit illis mag
nitudinē diuitiarum suarū filiorū
q̃ turbam: et qmōdo eum gla sup oes
principes q̃ seruos suos rex elewasset.
Et post hec ait. Regina q̃ hester nul
lum aliud uocauit cum rege ad cō
uiuium p̃ter me. apd̃ quā cras
cum rege pransurus sum. Et cū hec
omia habeam. nichil me habere pu
to: quā diu uidero mardocheū iudē
um sedentem ante fores regias. Re
sponderunt q̃ ei zares uxor eius. et ceti